Temps Ordinari - Corpus Christi

Per Administrador el dg., 06/06/2010 - 09:00

Gn 14,18-20
1 Co 11,23-26
Lc 9,11b-17

A la meitat de la Setmana Santa, el Dijous Sant, commemoràvem com Jesús, reunit amb els seus deixebles i amics en un sopar de comiat ple de tristor, els sorprengué amb un gest insòlit: agafà un tros de pa i una copa de vi, els beneí, i els ho passà dient: Això és el meu cos...; Això és la meva sang...; feu això em memòria meva... La basarda per la imminència dels esdeveniments de la passió feien aquell moment poc apte per reconèixer i ponderar la grandesa del do que Jesús confiava als seus en aquell gest. Per això l'Església sentí la necessitat de celebrar-lo i exalçar-lo més particularment tot celebrant el triomf del Senyor ressuscitat. Això és el que fem avui. L'eucaristia és el memorial de l'amor de Déu en Jesús manifestat singularment en la seva passió; però aquest memorial és ara el memorial del triomf de Jesús que se segueix donant a nosaltres amb una entrega total. La mostra del seu amor no s'acabà en un moment determinat: la tenim cada dia, cada vegada que celebrem l'eucaristia com ell ens manà que ho féssim. Ponderem una mica alguns trets d'aquesta singular mostra d'amor.En primer lloc, l'eucaristia és Jesús entregat a i per nosaltres. Estimar és donar-se. Déu se'ns havia donat en amor quan determinà que el seu propi Fill etern es fes home com nosaltres i entre nosaltres, per ser presència amorosa i salvadora de Déu enmig nostre. Però quan semblava que ens abandonava, rebutjat per la nostra maldat, Déu ens deixa un nou i perenne signe de la seva presència amorosa i de la seva entrega d'amor. L'eucaristia és com una nova forma de l'entrega i la presència amorosa que s'inicià quan Déu vingué a encarnar-se entre nosaltres. Tant estimà Déu el món que li entregà el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en Ell.En segon lloc, aquesta entrega es fa sota la forma d'aliment bàsic, de menja i beguda de pa i de vi. Això suggereix que Jesús és amb nosaltres com a força vital, com vida de la nostra vida, allò que ens dona forces per caminar i treballar i afrontar les exigències de la nostra vida en el món. L'eucaristia és pa de vida.En tercer lloc, en l'eucaristia, en la que hi beneïm i separadament el pa i del vi, hi veiem una referència a aquell moment de l'últim sopar en què Jesús manifestà que ens estimava fins a la mort: Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida per aquells que estima. Jesús ha mort per nosaltres, com a mostra suprema de l'amor que Déu ens té i de la plena reconciliació amb Ell.Més encara, el fet de celebrar l'eucaristia en un àpat de comunió - ningú no pot celebrar l'eucaristia per a ell tot sol - expressa que la comunió de tots en el mateix cos i sang del Senyor exigeix i realitza la comunió de tots els que hi participen en qualsevol lloc i circumstància. L'eucaristia que se celebra en qualsevol lloc del món és la mateixa eucaristia. L'eucaristia fa i exigeix solidaritat, fa germanor, fa corresponsabilitat. L'eucaristia fa l'Església veritablement catòlica, universal. Com ens ha dit Sant Pau en la segona lectura, si no estem efectivament disposats a viure la solidaritat i la germanor celebrem indignament la mort del Senyor.Finalment, l'eucaristia té una projecció que va més enllà d'aquest món. Ens recorda que el Senyor, que morí, ressuscità i seu a la dreta del Pare, tornarà per fer-nos participar del seu triomf. L'eucaristia és aliment d'immortalitat, pa que dona vida eterna. Qui menja d'aquest pa, no morirà mai més.Tota la força de l'eucaristia queda expressada sintèticament amb gran vigoria en aquella aclamació que pronunciem després de la consagració dels dons: Anunciem la vostra mort, confessem la vostra resurrecció, veniu Senyor Jesús. L'eucaristia és presència sagramental de Jesús en el nostre caminar per la vida, mentre esperem la seva presència definitiva.

ETIQUETES
SOLIDARITAT ÀPAT COMUNIÓ ENTREGA ALIMENT AMOR ESCATOLOGIA